

כל הגט פרק שלישי גיטין

כו.

עין משפט
ג'ר מצוה

י"א א ב מ"י פ"ג מהל'
גירושין הלכה ט סמג
ע"ש ד' טו"ע אה"ע כ"י
קלג סעיף ד'
ג' (טו"ע ח"מ סומן סה
סעי' ד')
כ ד מ"י פ"ח מהלכות
אזכרה הל' יג סמג
ע"ש ד' טו"ע ח"מ
סומן סה סעיף י'
כא ה מ"י סה הל' ו סמג
ס"ט טו"ע אה"ע
סומן קנג:

גליון הש"ס

גמ' וא"ל ר"ח לרבה.
יבמות דף ס"א ע"ב: שם
נפק דק ואשכח. ע"י
ח"י"ט פ"ב דלכות מ"ט
ד"ה לאו:

מוסף רש"י

דייחוקי. זולת שני
מקצ' ולשון דייחוקי דל
מקצ' זולת מקצ' דלכ"י
נפק דק ואשכח. ע"י
ח"י"ט פ"ב דלכות מ"ט
ד"ה לאו:
דייחוקי. זולת שני
מקצ' ולשון דייחוקי דל
מקצ' זולת מקצ' דלכ"י
נפק דק ואשכח. ע"י
ח"י"ט פ"ב דלכות מ"ט
ד"ה לאו:
דייחוקי. זולת שני
מקצ' ולשון דייחוקי דל
מקצ' זולת מקצ' דלכ"י
נפק דק ואשכח. ע"י
ח"י"ט פ"ב דלכות מ"ט
ד"ה לאו:

מוסף חסידות

א. מוצא מגרשה בגט
של חבר. מוס' ה"ל"ש.
ב. לכתחילה מלגרשה
וגרשה. מוס' ז"מ י"ד.
הא אמר. ג' ד' וי' וי' וי'
לראיה. מוס' ז"מ י"ד.
הא. ד. וי' וי' וי' וי'
מוס' ה"ל"ש. ה. בתוס'
הרא"ש כתוב: משמע
שהוראתו שמורה שנפל
מירה מחזירים לה.
ו. דסיפא. מוס' ז"מ דף
י. וי' וי' וי' וי' וי'
בשורה אחת יש יוסף
ב"ש אחר. מוס' ה"ל"ש.
י. וי' וי' וי' וי' וי'
במעשה ב"ד. מוס' ה"ל"ש.
יא. וי' וי' וי' וי' וי'
בשורה אחת יש יוסף
ב"ש אחר. מוס' ה"ל"ש.
יב. [כדק"ל] דהאשה
נאמרה לבעלה גרשתי
מעיזה פניה בפני בעלה.
י"ג.

הא אמר תנו נותנים (כו) ואפילו לזמן מרובה. תימנה מנה ליה
למדיק הא אמר תנו נותנים דלמא אפילו אמר תנו אין נותנים
משום דחיישינן דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו^א
והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הא אי לא הוה חיישינן
לנמלך^ב היו מחזירים לה את הגט
אפי' אינו שלה כיון דאיהו נריכה
אלא לרעה ואור"י דייק מדקמני
ונמלך ולא קמני שאני אמר כתובין
היו ולא נתנו משמע דנמלך וזכור
ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה
רוצה היה מגרשה בגט זה ולא
חיישינן שמה מאחר נפל וזהו דלמא
גרסינן בפ"ק דז"מ (דף י"ח.) בכל
הספרים טעמא דנמלך כו' וא"ת ומנה
ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר
דוקא דפריך ר' זירא לקמן ר' זירא
נמי אמאי פשוט לו מצרייתא דיחזיר
לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממנה'
ואומר ר"י דייק מדאליטריך ונמלך
לאשמועינן דאם אמר תנו נותנים
ולא חיישינן לגט אחר היינו אפילו
לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא
דאין חוששין לגט אחר ור' זירא סבר
דהא דקמני ונמלך אורחא דמילתא
נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק
הא אמר תנו נותנים אבל מצרייתא
דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה
דאי לאלתר פשיטא ועוד אור"י
דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה
דומיא דשטרי חללה ומילאויין (שם דף
כ.) דמיייר לזמן מרובה דעל כרחק
התם לא אילטריך לאשמועינן דיחזיר
אלא כשאני ידוע אם חללה או מיאנה
דצידוע שחללה או מיאנה פשיטא
דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין
נריכה אלא לרעה וכיון דצאניו ידוע
יענין כלל שהוא שלה כיון דאניו
ידוע שנכתב לה שטר חללה מעולם
ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא
ומצרייתא דייק שפיר דאפי' לזמן
מרובה דצומן שהצטל מודה דמשמע
דמודה שממנה נפל וכבר גרשה בו

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דכלל ראינו גט צידה אין
נפקותא במה שנמנה לאלתר דכפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא
דיחזיר אפילו אינו שלה^א ואפי' אין הצטל מודה אלא ודאי שכלל
ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר תנו נותנים.**
וא"ת ואמאי לא פריך אהך מנה' ליחוש שמה כתב ליתן צניסין כו'
דפריך אצרייתא דלקמן בפ"ק דז"מ (דף י"ח.) ואור"י דהא אמר
תנו נותנים משמע שצא עכשו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש
מידי דפירשתי לעיל^ב דכלל גיטין שאין נותנים ציוס הכתיבה קלא
אית להו ומסקי לקוחות לדעתיהו שפיר לומר לאשה אייתי מרה"י
אימת מטא גיטא לידך אבל צצרייתא דקמני צומן שהצטל מודה^ג
דיחזיר דוקא א"כ ראינו גט צידה וא"ת ויחזיר רמי ר' זירא
מצייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אילטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לצטל פירות עד שעת נתינה דלא חיישינן
לשמה כתב צניסין כו' וי"ל דבנמנה לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמנה ציוס שנכתב אייתי אצל אי איירי לזמן מרובה אע"ג דכשתצבור
שייאל ותשרה קריו וזמן מרובה מ"מ וזמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה צדאיו יוס לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר'
ירמיה מאי למימנה הוה מצי לשנויי דלא חיישינן לשמה כתב צניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לצטל פירות משעת
התימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** וא"ת ואמאי לא משני אפסכא אדי ואדי במקום שהשיירות מצויות כאל שהוחזקו וכלן
שלא הוחזקו והוה יחזק דהוה מוקמין ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא^א דמעשה ב"ד דאירי בשהשיירות מצויות ולא
הוחזקו דמכוכה צנסמן^ב וי"ל דההיא עובדא דצנסמן^ג הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מנה ידעינן דשל זה הוא וי"ל
כגון ידיע' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישינן שמה זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אצל כאל כיון דאין השיירות
מצויות ושמועין אמאי^ד כ"ר א"ל דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה צדדי):
בבי דינא דרב הונא. פירש צנסמן שהוצא שם לקיימו צד"ד והשתא פשיטא שפיר מכל מעשה צד"ד דלא חיישינן שמה של אחר הוא
אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאניו מקוים ושנפל מיד השליח דלא חיישינן לנמלך דאין הצטל יכול לצטל
שלא בפני השליח דלאמר בהשולא (לקמן ג.) ואי במקומות איירי אפי' לא ידעי' מני מכל יחזיר לאשה דלאמרין דלזה לא מקיים שטריה אבל
צפ"ק דז"מ (דף כ. ד"ה דאשכח) פירש צנסמן שמה השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיטא ממעשה צד"ד דמקוים היה וקשה
דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקוים^א דלא יחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
דאין רגילות שהצטל יקיים את הגט דפירש כאל צנסמן וכדאמר צפ"ק דבצא מניעה (דף כ:) דלזה לא מקיים שטריה:
חיישינן לשני שוירי. הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון צעיר אחת שמה ידוע היה להם דצדאיה שוירי לא היה כי
אם אמר^ב: **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** וא"ת מנך משנה מקשי לר' זירא דאמר צנסמן לחד לישנא דהיכא
דשיירות מצויות חיישינן אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאצי דחייס לתרי יחזק צפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמין לה דלישתכח חוץ לצד"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא צדדי צפ"ק דז"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמני
כל מעשה צד"ד שנמלאו צד"ד כל מעשה צד"ד יחזיר קמני ולעולם לאשתכח אכראי: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא איה וא"ת לא.**
ואינה נאמנה לומר גירשתי^א דכיון דאיכא גט דמסייע לא גירשתי ונמנה:

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: **מלאו**
נחפיה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: **אם מכירו כשר.** מילתא
באנפי נפשיה ואו או קמני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר:
גמ' דייסיק. זולת שכי' דא תהא למיקם ולהיות: **מסנו.** מתנת
צריא: **לא יחזיר.** לא לצטל ולא
לאשה וכן שחרור וכן כולס. ומדלתי
טעמא צאניו אמר שמעינן מינה
דאם אמר הצטל תנו לה שאני
כתבתי לה נותנים ולא חיישינן לשמה
אינו זה: **במקום שהשיירות מצויות.**
פסול שמה מעוצרים ושצים אחרים
נפל: **ואפילו במקום שהשיירות מצויות**
כו. לאו רבה קאמר לה אלא הש"ס
הוא דמסדר ואמר דהא דלוקי רבה
במקום שהשיירות מצויות והוא
שהוחזקו שני אנשים צסם זה צדאיה
העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא
לא אמרין דלמא אינתנהו ולא ידעינן
ואי דלמא יש עיר אחרת שמה כו' ויש
בה אדם אחר ששמו וסם אשתו כזה
שמוצטל: **דאי לא סימא היי.** דלא
פסול רבה אלא מצויות והוחזקו
קאמר דרבה אדרבה: **בי דינא דרב**
הונא. שהוצא שם לקיימו צד"ד וכתב
בו הנפק ונפל מזה והוא מוצעו
ולא הוחזקו שני יוסף בן שמעון
צדאיה העיר: **חיישינן לשני שוירי.**
ושמה לא זה הוא שנפל מזה: **דסנ.**
צד"מ (כ.). **כל מעשה צד"ד.** המולא
שטר מקוים צד"ד דליכא למיחש
לנמלך היו ונמלך עליהם שלא
ליתנם דלא צעיד לקיומיה שטרא
אלא מלוה לאחר שנמסר לידו דחייס
כשר ואו או קמני שפיר
שמה ינמנו עדים: **היי זה יחזיר.**
ולא חיישינן לשמה אינו זה: **בי**
דינא דרב הונא. היו צריכין לו
דאין ולהוראה וצאנים שם וקפשיט
רבה דיחזיר צ"מ משום דלא הוחזקו
שני יוסף הוא דלשני שוירי לא
חיישינן: **כשתעסי.** דאמר תרמי
צעין והכא לא הוה אלא חדא
והחזירו לתובע: **אינה דאמר.** האי
בי כיתנא היכא דתרו כיתנא צצית
מי המשרה ששורין שם פשתן ואין
ואע"פ שהוחזקו שנים צדאיה העיר
היכא דמוציא כיתנא. צצוק ששיירות מצויות והחזירו לפי שלא
הוחזקו: **מודה.** שאומר ליתנו לה: לא לזה ולא לזה. לצטל
לא יחזיר שמה כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיצא לידו יחזיר
אחר עדי מסירה ויעידו שגירשה וכשתתצב כתובתה יאמר
פרעמך שהוצאת הגט צצית דין ותנן^א הוציא גט ואין עמו
כתובה גובה כתובתה וחייבונא לפירוט ונתנו לי את הגט כדי
שלא תחזור ותגבה ולאשה לא יחזיר שמה תינשא צו:
איכא
פירוש שממנה נפל^א צצורים לקוחות צד"ד מאמינים לו שמשנכתב צא לידה וטעו טפי ולא יאמרין אייתי ראיה וא"ת ויחזיר רמי ר' זירא
מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אילטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לצטל פירות עד שעת נתינה דלא חיישינן
לשמה כתב צניסין כו' וי"ל דבנמנה לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמנה ציוס שנכתב אייתי אצל אי איירי לזמן מרובה אע"ג דכשתצבור
שייאל ותשרה קריו וזמן מרובה מ"מ וזמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה צדאיו יוס לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר'
ירמיה מאי למימנה הוה מצי לשנויי דלא חיישינן לשמה כתב צניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לצטל פירות משעת
התימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** וא"ת ואמאי לא משני אפסכא אדי ואדי במקום שהשיירות מצויות כאל שהוחזקו וכלן
שלא הוחזקו והוה יחזק דהוה מוקמין ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא^א דמעשה ב"ד דאירי בשהשיירות מצויות ולא
הוחזקו דמכוכה צנסמן^ב וי"ל דההיא עובדא דצנסמן^ג הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מנה ידעינן דשל זה הוא וי"ל
כגון ידיע' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישינן שמה זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אצל כאל כיון דאין השיירות
מצויות ושמועין אמאי^ד כ"ר א"ל דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה צדדי):
בבי דינא דרב הונא. פירש צנסמן שהוצא שם לקיימו צד"ד והשתא פשיטא שפיר מכל מעשה צד"ד דלא חיישינן שמה של אחר הוא
אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאניו מקוים ושנפל מיד השליח דלא חיישינן לנמלך דאין הצטל יכול לצטל
שלא בפני השליח דלאמר בהשולא (לקמן ג.) ואי במקומות איירי אפי' לא ידעי' מני מכל יחזיר לאשה דלאמרין דלזה לא מקיים שטריה אבל
צפ"ק דז"מ (דף כ. ד"ה דאשכח) פירש צנסמן שמה השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיטא ממעשה צד"ד דמקוים היה וקשה
דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקוים^א דלא יחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
דאין רגילות שהצטל יקיים את הגט דפירש כאל צנסמן וכדאמר צפ"ק דבצא מניעה (דף כ:) דלזה לא מקיים שטריה:
חיישינן לשני שוירי. הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון צעיר אחת שמה ידוע היה להם דצדאיה שוירי לא היה כי
אם אמר^ב: **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** וא"ת מנך משנה מקשי לר' זירא דאמר צנסמן לחד לישנא דהיכא
דשיירות מצויות חיישינן אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאצי דחייס לתרי יחזק צפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמין לה דלישתכח חוץ לצד"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא צדדי צפ"ק דז"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמני
כל מעשה צד"ד שנמלאו צד"ד כל מעשה צד"ד יחזיר קמני ולעולם לאשתכח אכראי: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא איה וא"ת לא.**
ואינה נאמנה לומר גירשתי^א דכיון דאיכא גט דמסייע לא גירשתי ונמנה:

(א) צ"מ י"ח. (ב) [ע' מוס'
לקמן כח. ד"ה מלאו].
(ג) צ"מ י"ח. (ד) שם כ.
(ה) [שמן אשלה הוא עי'
מוס' צ"ב ע"ב: ד"ה מין].
(ו) שם. (ז) צ"מ י"ח: וכל
הענין
ע"ד [מוס' פח: (ט) (דף
ז' ד"ה ע"ד].

פסקי ר"ד

יחזקו שטר שלהו וכו'
ופיערו אינו חזרו וכו'
בו שוירי כבר נמנה
שעבודו טעמא דנמלך
שעבודו אבל לשיקרא לא
חיישינן עין כפרק האשה
שנתאלמנה (כא:): **מתני'**
המביא גט ואבר ממנו
אם מצאו לאלתר כשר
ואם לאו פסול מצאו
בכפיסה או בדלוסקמא
כשר. פי' השליח שהיה
מביא הגט נאמר כשר
אם מצאו בארץ לאלתר
כשר ולא חיישינן שמה
מאחר נפל ואין לו שול
דכיון שאלתהו מצאו ליכא
למחש ולקמן מפי' ציד'
הרי [לאלתל]: שלא לאלתר
פסול דאיכא למימר מאחר
נפל ונתן אחר הוה
זה ואקרי מילתא שהיו
שמותיהן שרים והשליח
אין לו בו טביעות עין.
ואם מצאו בחפישה או
בדלוסקמא שהן כליו
ומכיון בטביעות עין
אפי' שאניו מכיר מנה'
כשר שמי היה משם
הגט הוה בין כליו ובדאי
שלו הוא. או אם מכיר
כשר ואו או קמני שפיר
שמה ינמנו עדים: **היי זה יחזיר.**
ולא חיישינן לשמה אינו זה: **בי**
דינא דרב הונא. היו צריכין לו
דאין ולהוראה וצאנים שם וקפשיט
רבה דיחזיר צ"מ משום דלא הוחזקו
שני יוסף הוא דלשני שוירי לא
חיישינן: **כשתעסי.** דאמר תרמי
צעין והכא לא הוה אלא חדא
והחזירו לתובע: **אינה דאמר.** האי
בי כיתנא היכא דתרו כיתנא צצית
מי המשרה ששורין שם פשתן ואין
ואע"פ שהוחזקו שנים צדאיה העיר
היכא דמוציא כיתנא. צצוק ששיירות מצויות והחזירו לפי שלא
הוחזקו: **מודה.** שאומר ליתנו לה: לא לזה ולא לזה. לצטל
לא יחזיר שמה כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיצא לידו יחזיר
אחר עדי מסירה ויעידו שגירשה וכשתתצב כתובתה יאמר
פרעמך שהוצאת הגט צצית דין ותנן^א הוציא גט ואין עמו
כתובה גובה כתובתה וחייבונא לפירוט ונתנו לי את הגט כדי
שלא תחזור ותגבה ולאשה לא יחזיר שמה תינשא צו:
איכא
פירוש שממנה נפל^א צצורים לקוחות צד"ד מאמינים לו שמשנכתב צא לידה וטעו טפי ולא יאמרין אייתי ראיה וא"ת ויחזיר רמי ר' זירא
מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אילטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לצטל פירות עד שעת נתינה דלא חיישינן
לשמה כתב צניסין כו' וי"ל דבנמנה לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמנה ציוס שנכתב אייתי אצל אי איירי לזמן מרובה אע"ג דכשתצבור
שייאל ותשרה קריו וזמן מרובה מ"מ וזמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה צדאיו יוס לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר'
ירמיה מאי למימנה הוה מצי לשנויי דלא חיישינן לשמה כתב צניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לצטל פירות משעת
התימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** וא"ת ואמאי לא משני אפסכא אדי ואדי במקום שהשיירות מצויות כאל שהוחזקו וכלן
שלא הוחזקו והוה יחזק דהוה מוקמין ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא^א דמעשה ב"ד דאירי בשהשיירות מצויות ולא
הוחזקו דמכוכה צנסמן^ב וי"ל דההיא עובדא דצנסמן^ג הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מנה ידעינן דשל זה הוא וי"ל
כגון ידיע' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישינן שמה זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אצל כאל כיון דאין השיירות
מצויות ושמועין אמאי^ד כ"ר א"ל דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה צדדי):
בבי דינא דרב הונא. פירש צנסמן שהוצא שם לקיימו צד"ד והשתא פשיטא שפיר מכל מעשה צד"ד דלא חיישינן שמה של אחר הוא
אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאניו מקוים ושנפל מיד השליח דלא חיישינן לנמלך דאין הצטל יכול לצטל
שלא בפני השליח דלאמר בהשולא (לקמן ג.) ואי במקומות איירי אפי' לא ידעי' מני מכל יחזיר לאשה דלאמרין דלזה לא מקיים שטריה אבל
צפ"ק דז"מ (דף כ. ד"ה דאשכח) פירש צנסמן שמה השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיטא ממעשה צד"ד דמקוים היה וקשה
דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקוים^א דלא יחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
דאין רגילות שהצטל יקיים את הגט דפירש כאל צנסמן וכדאמר צפ"ק דבצא מניעה (דף כ:) דלזה לא מקיים שטריה:
חיישינן לשני שוירי. הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון צעיר אחת שמה ידוע היה להם דצדאיה שוירי לא היה כי
אם אמר^ב: **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** וא"ת מנך משנה מקשי לר' זירא דאמר צנסמן לחד לישנא דהיכא
דשיירות מצויות חיישינן אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאצי דחייס לתרי יחזק צפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמין לה דלישתכח חוץ לצד"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא צדדי צפ"ק דז"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמני
כל מעשה צד"ד שנמלאו צד"ד כל מעשה צד"ד יחזיר קמני ולעולם לאשתכח אכראי: **אין הבעל מודה לא יחזיר לא איה וא"ת לא.**
ואינה נאמנה לומר גירשתי^א דכיון דאיכא גט דמסייע לא גירשתי ונמנה:

(א) עי' צדדי: צבול ה"פ
דף י'.